

Pokrovitelj predstave

Euroline

Nulla dies sine linea

Pirot

Izrada nameštaja po meri

Prijatelji predstave:

BOSCH

KUBIK
TRANS PLUS

Bianca
CATERING

KOMUNALAC

МЛЕКАРСКА ШКОЛА
ПИРОТ

BANKET SALON
Gazela

"Водовод и канализација"
Пирот

Зоран Живковић
Жуџа

30 година уметничког рада

Зоран Мијаљевић

КАКО САМ ПОСТАО ФИЛМАЦИЈА

Игра

Зоран Живковић Жућа

Стручни сарадник
Милица Живковић

Композитор
Златко Јелић

Аутор плаката Милорад Живковић
Техника: Зоран Пејчић, Милан Ћирић,
Маријана Живковић, Бојан Лилић, Ненад
Карапанцић, Марко Анђелковић

Директор
Градмир Филиповић
Организатори:
Слађана Петровић, Дејан Глишић

Зоран Мијаљевић је рођен 11.10.1965. год. у Београду. Аутор је двадесетак драмских текстова различитих жанрова („Шева не пева“, „Сарме за понети“, „Уби ме курје око“, „Човек са оновском главом“, „Једна прича из две кафане“ и др.). Написао је сценарио за једну ТВ серију и два филма. Његови комади су награђивани како у земљи, тако и у иностранству. („Портрет“ АП „Раша Плаовић“ са Уба на Фестивалу аматерских казалишта у Славонском броду у Хрватској. Монодраме, „Компјутерске муке Живослава сељака“ и „Четири сузе Лазарове“, постављене су на сцени Шабачког позоришта. Прва је награђена на фестивалу у Корчи у Албанији а друга посебним признањем на фестивалу у Источном Сарајеву. Члан је УДПС од 2013. године. Његове драме углавном говоре о судбинама малих људи.

Златко Јелић је гитариста и рок музичар. Рођен је у Београду 1966. године. Музику учио на цез-одсеку музичке школе „Станковић“. Члан прве поставе групе „Грешници“ из Београда, која је основана септембра 1983. године. Са краћим прекидима њен члан је и данас. Бави се компоновањем и аранжирањем музике. Члан је УРМУС-а (Удружење рок музичара Србије).

О представи

Ово је прича о малом и поштену човеку који има само једну жељу: волео би да му породица живи пристојно. Не снови он о богатству, не машта о великом новцу, путовањима на egzotична острва или о неком другом луксузу. Сања о лепом плацу, малој кући и весељу које у њој влада. Сања о томе да му син порасте и жени и њему подари унуче. Сања оно што би био ред да се догоди. Али, дошло неко погано време тих деведесетих година, дошли неки други обичаји и вредности. Дојучерашњи лопови и преваранти постадоше бизнисмени и велике фигуре у новонасталом времену. Све је пошло наопако.

Међутим, јунак монодраме Хранислав се не да. Нема предаје кад је његова породица је у питању. Брани се лавовски. Брани се и он кроз причу, али га свим снагама брани и пиротски глумац Зоран Живковић Жућа, који на сцени проживљава његове муке. Како ће њих двојица да прођу кроз све ово, то само они знају. Биће смеха у публици, али, верујем, и велико питање на крају - да ли је баш све тако смешно?!

Зоран Живковић је рођен 17.09.1964. у Ћуприји. Основну школу завршио у свом селу Крушар, а затим Усерено образовање у Гимназији у Ћуприји.

Дипломирао је 1986. године на Педагошкој академији у Јагодини. 2001. године уписао је дошколовање на *Факултету педагошких наука* у Јагодини. 2013. одбранио је свој завршни рад из предмета Књижевност за децу на тему „Мали принц“ и добио оцену десет. Тиме је стекао звање професора разредне наставе.

1987. године, дошао је у Пирот и постао члан глумачког ансамбла Народног позоришта. У овом позоришту одиграо више од сто улога, од којих издваја следеће: *Жан* „Мр Долар“, Бранислав Нушић; *Либен* „Жорж Данден“, Молијер; *Ворђе* „Успаванка“, Марина Бијелић; *Слуга Драго* „Преноћиште“, Слободан Стојановић; *Ацко брзо коњче* „Пирот беше варош“,

Миодраг Симоновић; *Естрагон* „Чекајући Годоа“, Семјуел Бекет; *Хигинс* „Непријатељ Народа“, Хенрик Ибзен (*новинарска награда на 35. Сусретима „Јоаким Вујић“*); *Креонт* „Антигона“, Софокле; *Хенри Хигинс* „Пигмалион“, Џорџ Бернард Шоу; *Јеврем Прокић* „Народни посланик“, Бранислав Нушић (*награда за глумца вечери на 24. Нушићевим данима у Смедереву 2007.*); *Кир Јања* „Кир Јања“, Јован Стерија Поповић; *Будимир Животић* „Херој нације“, Иван Далић; *Фрост* „Рађање једног записника“, Борислав Пекић и многе друге. Играо је и у две монодраме: „Прича о побратиму“, Баје Цаковића (42 извођења) и „Пироћанац“, Драгољуба Марковића (28 извођења).

1998. на *Турниру духовитости у Параћину од стручног жирија награђен је дипломом Доктора смеха а од публике проглашен најбољим глумцем турнира.*

Носилац Платете за допринос развоју позоришне уметности коју је доделило Народно позориште Пирот 2004. год. поводом обележавања шездесетогодишњице постојања.

Имао је ангажмане и у домаћим филмовима „Зона Замфирова“ и „Ивкова слава“, и у серији „Село гори а баба се чепља“.

Одиграо је и више од 30 улога у представама за децу и омладину. Водио програме на многим прославама и манифестацијама. Неколико година водио је програм на манифестацији *Вече Пироћанаца* у Нишу.

1999. године, за време бомбардовања, водио је све програме на пиротским трговима против бомбардовања. Режирао више представа за децу и неколико представе за одрасле и једну радиодраму „Цареви из Шемшине мале“. Представа „Стјуардесе“, чија је премијера изведена на дан потписивања обуставе бомбардовања Србије, одиграна 29 пута и била хит представа. *Режирао је прву Свечану академију за Дан града Пирота 1997.*

Написао је сценарио за обележавање 65 година постојања Народног позоришта Пирот и режирао програм. Режирао свечану академију *200. година постојања школе „Вук Караџић“* и неколико свечаних академија за школу „Свети Сава“. С обзиром на то да је члан Удружења драмских уметника Србије, искористио је своје искуство и основао удружење *Тантијема* у Пироту. Захваљујући томе, у Пироту је остварио многе пројекте који доприносе васпитању и образовању деце. У сарадњи са *Колом српских сестара* и удружењем грађана *Сунце*, организовао је хуманитарне представе за децу са посебним потребама у оквиру пројеката који подразумевају инклузивно образовање. Од 1996. стручни сарадник је за драмску и поетску секцију у Дому ученика Млекарске школе. У оквиру *Борискине школе спортова*, од 2013. организује школу глуме за децу свих узраста. Ожењен је, има двоје деце.